ستاره

چرا منچستریونایتد به واران نیاز دارد

وقتی این خبر منتشر شد که رافائل واران قرارداد جدیدی با رئال مادرید امضا نکرده، باشگاه‌های اروپایی بسیاری گوش‌به‌زنگ شدند و اوضاع این ملی‌پوش فرانسوی را دنبال کردند.

از قرارداد واران با رئال مادرید تنها یک سال باقی مانده است و او مذاکرات با سران باشگاه را به تعویق انداخته تا به این ترتیب، بهترین قرارداد ممکن به او پیشنهاد شود.

رئال مادرید بر این باور است که مبلغ پیشنهادی‌شان که ۷ میلیون یورو خالص در هر فصل است، دستمزد بالایی در باشگاه به شمار می‌رود و او باید به این مبلغ راضی باشد. همچنین، سرخیو راموس، کاپیتان رئال، به صورت آزاد از این تیم جدا شده است و بازوبند احتمالاً به واران خواهد رسید، آنچه که می‌تواند واران را ترغیب کند که قرارداد جدیدی امضا کند.

منچستر یونایتد به دنبال جذب یک مدافع میانی است و اوله گونار سولشر به باشگاهش گفته که خرید چنین بازیکنی در بالاترین سطح اولویت قرار دارد. او همچنین یک بال راست می‌خواهد که احتمالاً جیدون سانچو از بوروسیا دورتموند خواهد بود.

هری مگوایر چهار هفته پایانی رقابت‌های داخلی و اروپایی را از دست داد و غیبت او نشان داد که این بازیکن، چه به عنوان کاپیتان و چه به عنوان بازیکن، اهمیت بسیاری برای تیمش دارد.

تردیدهای زیادی درباره وضعیت ویکتور لیندلوف در یونایتد وجود دارد و بسیاری از هواداران می‌گویند که او در سطح بسیار بالایی نیست و شایسته بازی برای منچستریونایتد نیست. این ملی‌پوش سوئدی در طول فصل بارها نشان داده که آسیب‌پذیر است، به‌ویژه زمانی که تیمش جلوتر می‌رود و خط دفاعی نزدیک‌تر به خط حمله بازی می‌کند.

مگوایر توانایی خوبی در کار با توپ دارد و امنیتی که در دفاع می‌بخشد باعث شده بسیاری از هواداران منچستر یونایتد در این فصل تحت تأثیر قرار بگیرند. به این دلیل است که مربی نروژی باشگاه، تصمیم گرفت بازوبند کاپیتانی را به او بسپارد.

اما فقط یک مدافع میانی خوب کافی نیست. من‌یونایتد نیاز به یک زوج دفاعی خوب برای او دارد که هم از نظر دفاعی عالی باشد و هم از نظر جنگندگی. واران در هر دو زمینه قدرتمند است و یکی از بهترین مدافعان میانی دنیای فوتبال به شمار می‌رود.

حتی با آنکه از قرارداد او تنها یک سال باقی مانده، رئال مادرید در صورت فروش او قیمت پایینی برایش در نظر نمی‌گیرد. به نظر می‌رسد که قیمت نهایی این بازیکن ۵۰ میلیون یورو باشد که مشخصاً گران است، چرا که هر باشگاهی که او را بخواهد، می‌تواند در پایان فصل پیش رو، او را به صورت آزاد به خدمت بگیرد اما منچستر یونایتد نیاز به یک مدافع دارد که همین حالا آماده حضور در این تیم باشد؛ بازیکنی در کلاس جهانی برای قلب دفاع این تیم.

فرانسه در مسابقات یورو ۲۰۲۰ حذف شد اما واران در این بازی‌ها کلاس، خونسردی و سرعت بالای خود را به رخ کشید. او نشان داد می‌تواند با هر بازیکنی مقابله کند و پیروز باشد. به همین دلیل است که او یکی از اولین نام‌هایی بود که دیدیه دشان روی برگه ترکیب می‌نوشت. همین کار را زین‌الدین زیدان در رئال مادرید انجام می‌داد.

منچستر یونایتد البته با رقابت سختی برای جذب این بازیکن روبه‌رو است و بایرن مونیخ، پاری سن ژرمن و یوونتوس هم به دنبال جذب واران هستند اما پیشنهاد کلی یونایتد، چه از نظر ورزشی و چه از نظر اقتصادی، احتمالاً این بازیکن فرانسوی را مجاب می‌کند که به این تیم برود.

نام‌های دیگری هم برای یونایتد مطرح شده است، از جمله ژول کانده، مدافع سویا و پائو تورس از ویارئال اما واران بازیکنی است که سولشر به دنبال جذبش است.

پنجره نقل و انتقالات تابستانی تا حدود سه ماه دیگر باز است و به نظر می‌رسد که ماجراهای جالبی در آن اتفاق خواهد افتاد اما اگر سران منچستر یونایتد حس کنند که واران از علاقه آنها سوءاستفاده می‌کند تا قرارداد بهتری با رئال امضا کند، به سرعت به سراغ بازیکن دیگری در لیست خریدشان خواهند رفت.

نیمکت فرانسه به افکار تازه نیاز دارد

زیزو، خودت را گرم کن!

چند روز قبل، فلورنتینو پرس رئیس باشگاه رئال مادرید فاش کرده بود زین‌الدین زیدان رویای مربیگری در تیم ملی فرانسه را دارد و با اتفاق شگفت‌انگیز بامداد دیروز همه چیز مهیا شده برای اینکه زیزو به رویایش برسد. فرانسه، مدافع عنوان قهرمانی جهان و نایب قهرمان یورو ۲۰۱۶ در نخستین مرحله حذفی یورو ۲۰۲۰، برتری ۳ بر یک مقابل سوییس را از دست داد و در نهایت در ضربات پنالتی شکست خورد.

فرانسه اصولاً با تیم فرصت‌طلب و نتیجه‌گرای جام جهانی تفاوت بسیاری داشت، اگرچه در گروه سختی واقع شد اما به دو تساوی برابر مجارستان و پرتغال و یک برد خفیف مقابل آلمان قناعت کرد. حالا آینده کاری دیدیه دشان در خطر است، حتی در مصاحبه بعد از باخت به سوییس در این باره گفت: «این تیم اتحاد و همدلی دارد. من مسئول اتفاقات بدی هستم که در تیم می‌افتد، با آنها هستم و با من هستند. برای پرداختن به آینده به زمان نیاز داریم، الان وقت مناسبی نیست.»

او که به عنوان کاپیتان تیم ملی فرانسه قهرمانی جام جهانی ۱۹۹۸ و یورو ۲۰۰۰ را به دست آورده، تا پایان جام جهانی ۲۰۲۲ قرارداد دارد اما با نتایج ضعیفی که در یورو ۲۰۲۰ نصیب تیم دوم رنکینگ فیفا شده، شاید تصمیم بگیرند به کار او روی نیمکت تیم ملی کشورش پایان دهند و در این صورت، زیدان بهترین گزینه است. مربی سابق رئال مادرید با مشکلاتی که در این تیم داشت، در پایان فصل از سمت خود کناره‌گیری کرد و حالا بدون تیم است.

از سوی دیگر موج انتقادات در ساعت‌های اولیه بعد از حذف فرانسه از یورو ۲۰۲۰ شدت گرفته و بسیاری معتقدند دشان در این حدود ۹ سال فعالیت به عنوان مربی، تمام داشته‌هایش را به تیم انتقال داده و فرانسه به افکار تازه روی نیمکتش نیاز دارد. زمستان سال آینده جام جهانی در قطر برگزار می‌شود و فرانسه مدافع عنوان قهرمانی با داشتن تیمی پر از ستاره‌های گرانقیمت دنیای فوتبال مانند کیلیان امباپه، آنتوان گریزمان، کریم بنزما، انگولو کانته و پل پوگبا با انتظارات بالایی روبه‌رو است. شاید وقت آن باشد که زیدان نه بعد از جام جهانی که قبل از آن روی نیمکت کشورش بنشیند؛ پس همانطور که روزنامه مادریدی «مارکا» در یک یادداشت تیتر زد، «زیزو خودت را گرم کن».

فوتبال اسپانیا روی زخم‌هایش مرهم می‌گذارد؟

آغاز انقلاب انریکه

یادداشت
جاناتان ویلسن

پاس، پاس، پاس، لو دادن، پاس، پاس، پاس، لو دادن. بعد یک پیچش عجیب: پاس، پاس، پاس و گل به خودی عجیب. هر بار که شما فکر کنید اسپانیا دیگر نمی‌تواند شما را بخنداند، راه تازه‌ای پیدا می‌کنند برای اینکه بی دست و پایی خود را نشان دهند.

مشکل اینجا است که اسپانیا به این پاسکاری نیاز دارد. آنها در مرحله گروهی تنها اجازه زدن ۱۲ ضربه را به رقبا دادند که از هر تیم دیگری کمتر بود و فقط یک گل خوردند. بله، برای دومین بازی متوالی پنج گل زدند، چون کرواسی جلو بازی کرد و پشت دفاعش فضا به وجود آمد اما به محض آنکه الگوی آشنای پاسکاری مقابل حریف خزیده در لاک دفاعی خراب می‌شد، دفاعشان در معرض خطر قرار می‌گرفت. پاس، پاس، از دست دادن مالکیت توپ و وحشت بابت هر توپی که به یک سوم دفاعی‌شان می‌رسید.

فوتبال اسپانیا مضطرب است، قطعیات سابق دیگر قطعی به نظر نمی‌رسند. در دو فصل اخیر لیگ قهرمانان هیچ تیم اسپانیایی به نیمه‌نهایی لیگ قهرمانان نرسیده و این تنها به خاطر مشکلات مالی بارسلونا و رئال مادرید نیست. این یک مسأله تاکتیکی است. اسپانیا با بارسلونای پپ گواردیولا، فوتبال مدرنی را ابداع کرد و فوتبال مبتنی بر پرس و مالکیت توپ را به سطحی غیرقابل تصور رساند.

مشکل انقلاب‌ها این است که دائماً در حال تحول هستند و شروع‌کننده‌ها عقب می‌مانند. داستان آشنایی است: یک نفر پروژه‌ای رادیکال راه می‌اندازد و از موفقیتی بی‌نظیر لذت می‌برد اما بعد به این تله می‌افتد که باور می‌کند هر کاری انجام می‌دهد درست است، شاید تنها راه درست؛ بنابراین وقتی با مبارزی همتراز و متفکر روبه‌رو می‌شود، راه چاره‌ای پیدا نمی‌کند. چرا باید به فرمول برنده دست زد؟ اگر بهترین هستی، چه نیازی به نگرانی از دیگران وجود دارد و هنگامی که مسأله، فرهنگ فوتبال است و به دلایل اقتصادی و سیاسی تحت تأثیر دو باشگاه رئال مادرید و بارسلونا با مدیریت بسیار ضعیف قرار می‌گیرد، عواقب سختی در انتظار است.

لوییس انریکه این را می‌دانست. او مغرور نیست، در ۵۱ سالگی به شدت سرحال به نظر می‌رسد. سرسخت است و پاسخش به بازنشستگی از دنیای بازی، دویدن خیلی بیشتر بود. وقتی در سال ۲۰۱۴ مربی بارسلونا شد، در تصمیمی هوشیارانه کاری کرد این تیم مستقیم بازی کند. آسان نبود اما برای کاتالان‌ها قهرمانی سال ۲۰۱۵ لیگ قهرمانان را به ارمغان آورد. با اسپانیا هم همین هدف را دارد، می‌خواهد عمودی‌تر باشد. در سال ۲۰۱۲ اسپانیا به موفقیتی بی‌سابقه در اروپا دست یافت و برای سومین بار متوالی یک تورنمنت مهم را برد. فوتبال آنها در جهان بهترین بود چه در سطح ملی و چه در رده باشگاهی. بعد از آن سه تورنمنت بزرگ را با ناکامی در بردن حتی یک بازی حذفی پشت سر گذاشت. تساوی با سوئد در اولین بازی گروهی یورو ۲۰۲۰ نگرانی مشابهی با حذف از جام جهانی روسیه به همراه داشت و نقیضه‌ای بود برای داستان پاسکاری‌ها.

اما انقلاب آسان نیست و در تعریفش می‌گویند حوادثی آسیب‌زا و بنیان‌کن به همراه دارد. هرچه فوتبال عمودی لوییس انریکه مزیت هجومی داشته باشد، قلب دفاع را در معرض خطر قرار می‌دهد. باید برایش تعادلی پیدا کرد و مدافعان باید راه‌های جدید بازی را بیاموزند. پاس، پاس بلندتر، سانتر و ضربه سر شاید فرمول خوبی باشد اما اسپانیا نمی‌تواند هر بازی به آن متکی باشد. این خطر وجود دارد که اسپانیا در یک چهارم نهایی جسمی و روحی تحلیل رفته باشد. از یک طرف هم شاید موضوع مهمی نباشد، همیشه قبل از جام جهانی سبک جدیدی مورد آزمون قرار می‌گیرد.

این بار، برابر کرواسی، داشتن روحیه زیاد کافی بود. هرچقدر که این پیروزی روح هواداران اسپانیا را خراشید و مسأله تغییر نگرش در سبک بازی، ماجرا درست کرد اما لوییس انریکه توانست اسپانیا را برای نخستین بار بعد از فینال ۲۰۱۲ به پیروزی در مرحله حذفی یک تورنمنت بزرگ برساند. او حالا تیمی دارد که برای همیشه کپنهاگ را به خاطر می‌سپارد، بازیکنانی که خواهند گفت انقلاب از آنجا شروع شده است.

منبع: گاردین

یکی از بین دانمارک و چک در نیمه نهایی

قهرمان غیرمنتظره به سبک دهه نود؟

از میان دو تیم دانمارک و جمهوری چک، یکی به مرحله نیمه‌نهایی یورو ۲۰۲۰ می‌رسد.

از سپتامبر ۲۰۱۸ تاکنون، تنها تیم‌هایی که توانسته‌اند دانمارک را ببرند بلژیک و فنلاند بوده‌اند. البته بلژیک سه بار دانمارک را شکست داده و فنلاند هم در آن دیدار دردناک در اوایل این تورنمنت دانمارک را شکست داد. در این مدت، دانمارک توانسته با آلمان مساوی کند و انگلیس را یک بار ببرد و یک بار هم با این تیم به نتیجه تساوی برسد. این فرم آنها باعث شد که پیش از یورو ۲۰۲۰، در جدول رده‌بندی فیفا، در میان ده تیم برتر قرار بگیرند. زمانی که دانمارک در سال ۱۹۹۲ فاتح جام ملت‌های اروپا شد، هیچ کس آنها را مدعی حساب نمی‌کرد. آنها حتی در مسابقات مقدماتی هم حذف شده بودند اما به دلیل کنار گذاشتن یوگسلاوی، به این رقابت‌ها دعوت شدند. از آن تیم، تنها هفت نفر در خارج از کشور بازی می‌کردند اما این بار، تنها چهار بازیکن در دانمارک بازی می‌کنند و اکثر آنها در لیگ‌های بزرگ و تیم‌هایی مانند چلسی، میلان و بارسلونا حضور دارند. دانمارک مانند ۱۹۹۲، شروع خوبی در این تورنمنت نداشت و در بازی آخر نیاز به پیروزی داشت تا صعود کند. ۲۹ سال پیش، آنها فرانسه را در بازی آخر مرحله گروهی شکست دادند و این بار روسیه را با نتیجه چهار بر یک بردند.

در سال ۱۹۹۲، میشل لادروپ پیش از تورنمنت اردوی تیم را ترک کرد و این بار هم آنها بهترین بازیکنشان را از دست دادند. جان کریستین اریکسن در بازی مقابل فنلاند به خطر افتاد و این اتفاق دنیا را تکان داد. بسیاری از تماشاگران بی‌طرف دوست دارند دانمارک در این تورنمنت بدرخشد تا کاپیتان این تیم به آنها افتخار کند.

اما دانمارک حتی بدون اریکسن، دفاع منسجمی داشت و تنها اسپانیا بود که در هر بازی، میانگین آمار شوت حریفانش کمتر از دانمارک بود. دانمارک در دو بازی آخر خود نشان داد که می‌تواند گل بزند. آنها در حال حاضر از نظر تعداد شوت به سمت دروازه حریف، در رده دوم تورنمنت هستند.

جمهوری چک در شرایطی متزلزل‌تر از دانمارک پا به این مسابقات گذاشت اما آنها در دو سال قبل از یورو ۲۰۲۰، انگلیس را برده و با بلژیک مساوی کرده بودند.

چهار سال بعد از قهرمانی دانمارک در جام ملت‌های اروپا، جمهوری چک نزدیک بود قهرمان شگفتی‌ساز یورو ۹۶ شود. آنها فرانسه و پرتغال را در مراحل حذفی شکست دادند و فینال را مقابل آلمان، با گل طلایی اولیور بیرهوف باختند.

در مسیر راهیابی چک به فینال، هیچ بازیکنی از آنها بیش از یک گل نزد اما امسال، پاتریک شیک، مهاجم بایر لورکوزن چهار گل زده است و می‌تواند در صورتی که یک گل دیگر در مراحل حذفی بزند، کفش طلا را از آن خود کند. آخرین باری که یک بازیکن اهل جمهوری چک کفش طلای جام ملت‌های اروپا را گرفت به سال ۲۰۰۴ برمی‌گردد که میلان باروش با پنج گل این افتخار را کسب کرد. در آن بازی‌ها، چک دانمارک را در مراحل حذفی برد اما در نیمه‌نهایی مقابل یونان قهرمان شکست خورد.

تعداد زیادی از بازیکنان آنها در لیگ داخلی حضور دارند اما چندین بازیکن اسلاویا پراگ و اسپارتا پراگ توجه باشگاه‌های خارجی را جلب کرده‌اند و هرچند این تیم بازیکنی با کیفیت پاول ندود ندارد اما آنقدر کیفیت دارد تا ستارگان آینده مانند آدام هلوزک روی نیمکت بنشینند.

نبود بازیکنان مشهور، به همراه رده ۴۰ام در رده‌بندی فیفا (که کیفیت این تیم را نشان نمی‌دهد)، ممکن است باعث شود که برخی چک را دست کم بگیرند اما برد آنها مقابل هلند به این معنا است که مردم حالا ممکن است توجه‌شان به این تیم جلب شود.

هلند در نیمه اول این دیدار توپ را زیاد حول محوطه جریمه چک می‌گرداند اما نتوانست حتی یک ضربه داخل چارچوب بزند. در نیمه دوم، شانس به چک رو کرد و ماتیس دی‌لیخت زمین خورد و اخراج شد. به این ترتیب اوضاع برگشت. اما، مانند گل یوسف پولسن مقابل روسیه، وقتی که حریف را خوب تحت فشار می‌گذارید، شانس هم با شما یار می‌شود.

زمانی که دانمارک فاتح یورو ۱۹۹۲ شد، در خانه بازی نمی‌کرد اما بازی‌ها در کشور همسایه‌شان، سوئد بود. این بار، آنها بازی‌های خانگی را در کپنهاگ برگزار کردند و جو عالی ورزشگاه پارکن به این تیم کمک کرد روسیه را ببرند. دانمارک همچنین برخلاف بسیاری از تیم‌ها، زیاد در سفر نبود. البته بازی مرحله یک چهارم نهایی آنها در باکو برگزار می‌شود و تیم برنده برای نیمه‌نهایی به لندن خواهد رفت.

برنده این بازی، تنها یک گام تا فینال فاصله خواهد داشت و این دو تیم نشان داده‌اند که در تک بازی، می‌توانند هر تیمی را ببرند.

منبع: فوربز

گزارش

پایان مرحله گروهی کوپا آمه‌ریکا ۲۰۲۱

راه آسان آرژانتین تا فینال

مرحله گروهی کوپا آمه‌ریکای ۲۰۲۱ به پایان رسید و آرژانتین با پیروزی ۴ بر یک مقابل بولیوی با ۱۰ امتیاز صدرنشین گروه A متشکل از تیم‌های جنوبی قاره شد. در دیدار همزمان اروگوئه با تک گل ادینسون کاوانی بر پاراگوئه غلبه کرد و با صعود به رتبه دوم از بازی با برزیل در مرحله یک چهارم‌نهایی راحت شد. در این مرحله، تیم‌های اول هر گروه با تیم چهارم گروه دیگر و تیم‌های دوم هر گروه با تیم سوم گروه دیگر روبه‌رو می‌شوند.

در این دوره کوپا آمه‌ریکا ابتدا قرار بود تابستان سال گذشته به صورت مشترک در آرژانتین و کلمبیا برگزار شود اما به امسال موکول شد و با رشد وحشتناک ابتلا به ویروس کرونا در آرژانتین و همچنین ناآرامی‌های سیاسی در کلمبیا، این دو کشور از میزبانی محروم شدند و برزیل که در سال ۲۰۱۹ هم میزبان بود، به عنوان کشور برگزاری مسابقات انتخاب شد. برخلاف سال‌های اخیر میهمانی از قاره‌های دیگر در این دوره حضور نداشت و تیم‌ها به دو گروه پنج تیمی تقسیم شدند که چهار تیم اول هر گروه به مرحله یک چهارم‌نهایی صعود کردند. در گروه B به ترتیب برزیل، پرو، کلمبیا و اکوادور راهی مرحله حذفی شدند و ونزوئلا کنار رفت، در گروه A هم بعد از آرژانتین و اروگوئه، شیلی و پاراگوئه به عنوان تیم‌های سوم و چهارم صعود کردند و بولیوی با تحمل چهار شکست حذف شد.

بازی‌های مرحله یک چهارم‌نهایی از بامداد شنبه آغاز می‌شود، ابتدا پرو و پاراگوئه در گویانیا با هم بازی می‌کنند و سپس برزیل در ریودوژانیرو به مصاف شیلی می‌رود. برنده این دو دیدار سه روز بعد در نیمه‌نهایی در ریو مقابل یکدیگر قرار می‌گیرند. بامداد یکشنبه نیز اروگوئه در برازیلیا به مصاف کلمبیا می‌رود و بعد آرژانتین در گویانیا با اکوادور بازی می‌کند. برنده این دو بازی سه روز بعد در نیمه‌نهایی در برازیلیا با هم روبه‌رو می‌شوند این یعنی آرژانتین تا فینال به رقیب همیشگی و مدعی اصلی قهرمانی یعنی برزیل نمی‌خورد.

در پایان مرحله گروهی اگر چه در ۲۰ بازی ۴۶ گل زده یعنی به طور متوسط ۲/۳ گل به ثمر رسیده اما تعداد گل‌ها میان گلزنان تقسیم شده به نحوی که لیونل مسی با ۳ گل بهترین گلزن جام تا اینجا است، بعد از او هشت نفر از جمله نیمار و کاوانی دو گل زده‌اند.

یادداشت

مارتین ساموئل

مدیریت یوفا فاجعه است

آشفته‌بازاری به نام یورو

برای برگزاری یک تورنمنت فوتبال دو اصل وجود دارد. رعایت انصاف و با طراوت نگه داشتن جام اما جام ملت‌های اروپا در برقراری هر دو اصل شکست خورده است. این هفته، سوییس در حالی وارد شهر بخارست شد تا با فرانسه در مرحله یک هشتم نهایی یورو ۲۰۲۰ روبه‌رو شود که برای کامل کردن برنامه بازی‌هایش بیش از ۹ هزار مایل مسافت را پیمود یعنی چیزی حدود ۸ هزار مایل بیشتر از حریفش. به همین دلیل آنچه بعد در مصاف دو تیم رخ داد معجزه بود. این نوع برنامه‌ریزی یوفا اما درست نبود هرچند که سوییس با وجود آن پیروز شد.

نمونه‌ای دیگر؛ تیم ملی ولز در ابتدای هفته در آمستردام بیش از ۶ هزار و ۵۰۰ مایل و به شهرهایی مانند باکو و رم سفر کرده بود وقتی که برای مصاف با دانمارک وارد زمین مسابقه شد. در سمت مقابل دانمارک نه تنها سه بازی مرحله گروهی‌شان را در خانه انجام داده بودند بلکه بعد از آن هم با یک پرواز خودشان را به اروپای مرکزی رساندند.

در همین حال اگر انگلیس به فینال برسد، از گروهی صعود کرده که در آن جمهوری چک حضور داشته و در مرحله نیمه‌نهایی هم باید با حریفی روبه‌رو شود که خودتان احتمالاً حدس زده‌اید: دوباره جمهوری چک.

از مرحله مقدماتی تا فینال یورو ۱۴ بازی برگزار می‌شود و چهار بازی یک تیم آن – ۲۸/۵۷ درصد – مقابل یک کشور است. در یک کنفدراسیون متشکل از ۵۵ فدراسیون ملی، یک سازمان خیلی باید خبره باشد که بتواند چنین فضاحتی را در برنامه‌ریزی‌اش برای برگزاری بازی‌ها به بار بیاورد اما یوفا به هر شکلی بوده توانسته این کار را انجام دهد.

مارتین کالن مدیر اجرایی رویدادهای یوفا است. این نظر میشل پلاتینی رئیس سابق یوفا درباره او است که در سال ۲۰۱۳ گفت: «مارتین کالن چیزی در مورد فوتبال نمی‌داند. برای سازماندهی یورو، او فرد خوبی است اما بگذارید از فوتبال صحبت نکند.» این حرف پلاتینی بخشی از مصاحبه او بود که در آن اشاره کرد کالن از گسترش مسابقات قهرمانی اروپا به ۲۴ تیم حمایت کرده است به این دلیل که قبلاً «تیم‌های بزرگی در این تورنمنت حضور نداشته‌اند».

یکی از تیم‌های بزرگی که او به آنها اشاره داشت لیتوانی بود که در تلاش برای صعود به مسابقات ۲۰۱۲، برابر لیختن اشتاین مساوی کرد.

بنابراین کار یوفا برای سازماندهی یورو ۲۰۲۰ یک توفان تمام عیار از برنامه‌ریزی‌های پوسیده است؛ کلی تیم در کلی مکان که کلی از هم دور هستند، در شیوه‌ای برای برگزاری بازی‌ها که ماحصل آن شکست است و ریسک بازی‌های تکراری را افزایش می‌دهد. زمانی که یوفا باکو را هم میزبان بازی‌ها کرد، یکپارچگی تورنمنت از بین رفت.

دو کشور که یکی از آنها را A۳ و دیگری را A۴ فرض می‌کنیم، به دلیل سفرهای طولانی همیشه در معرض آسیب قرار داشتند. ولز تیم A۳ بود که باید دو بازی مرحله گروهی‌اش را در باکو و بعدی را در رم انجام می‌داد. برای تیم A۴ که سوییس باشد داستان حتی بدتر بود: شروع از باکو، بعد سفر به رم و دوباره بازگشت به باکو. پس از آن، لندن، آمستردام یا بخارست، سپس مونیخ، سن پترزبورگ یا دوباره بازگشت به باکو. این یک برنامه مسخره بود که منجر به یک ضعف قابل توجه ورزشی شد. بنابراین یوفا در اولین آزمون شکست خورد: آزمون انصاف.

حالا، طراوت. چگونه ممکن است که در چهار گروه از شش گروه یورو در مرحله نهایی، بازی‌هایی داشته باشیم که در مرحله مقدماتی جام دیده بودیم؟ انگلیس - جمهوری چک، اسپانیا - سوئد، اتریش - مقدونیه شمالی و بلژیک - روسیه!

از این بدتر اینکه چطور ممکن است یکی از این بازی‌ها را در مرحله نیمه‌نهایی هم ببینیم؟! یوفا قرعه‌کشی‌های مسابقات باشگاهی خود را طوری برای از دست ندادن حق پخش تلویزیونی ماساژ می‌دهد تا تیم‌های یک کشور با هم دیدار نکنند. همین سازمان اما نمی‌تواند کاری برای جلوگیری از تکراری شدن مسابقات مرحله نهایی و مقدماتی یورو انجام دهد. جمهوری چک برای رسیدن به فینال باید دو انگلیس را در ویمبلی شکست دهد. این چطور می‌تواند عادلانه باشد؟

یکی از دردسرهایی که یوفا با ۲۴ تیمی کردن یوروی ۱۶ تیمی ایجاد کرد، سبب شده که اوکراین با اختلاف گل منفی، دو شکست و یک پیروزی انفرادی مقابل مقدونیه شمالی، به مرحله حذفی برسد.

عارضه دیگر این افزایش تیم‌ها این است که با صعود چهار تیم رده سومی به مرحله یک هشتم نهایی، احتمال تکرار مسابقات بیشتر می‌شود، در واقع با این شیوه برگزاری مسابقات جلوگیری از بازی‌های تکراری به معنای واقعی کلمه غیرممکن می‌شود و مدیران رویدادهای یوفا هم نمی‌توانند غیرممکن را ممکن کنند. آنها اما نباید اصول انصاف و شادابی را از یاد ببرند. با این حال سعی کنید از ادامه مسابقات لذت ببرید.

منبع: دیلی میل